

Advokat Helge Nørrung

Til Folketingets udvalg vedr. udlændinge mv.

Advokatfirmaet Helge Nørrung
Cvr. 56 28 67 58

Falkoner Allé 7, 4.
2000 Frederiksberg
Tel: +45 33 11 08 21
Fax: +45 33 11 08 61

Telefontid 13 -14. Husk at have dit
sagsnummer klar ved henvendelse.

Bank: JAK Slagelse Andelskasse
Reg. 98 60. Konto 87 30 14 32 58

Sagsnr.: 5170
Skr.: HN/KG
hnorrung@gmail.com

4. april 2013

KOMMENTAR TIL LOVFORSLAG 130 AFVISTE ASYLANSØGERE, SOM HAR VENTET I MANGE ÅR

Kære udvalgsmedlemmer!

Som advokat for nogle få afviste asylansøgere fra bl.a. Irak og Eritrea, som har ventet i mange år uden at turde returnere til hjemlandet, gør jeg opmærksom på, at flere af disse har en mere end 10 år lang lidelseshistorie med frygt og usikkerhed i Danmark.

Som eksempel kan jeg nævne det irakiske ægtepar [redacted] & [redacted] udl.nr. [redacted], personid [redacted] og [redacted]. De har to børn, begge født i Danmark. Oven på de forfærdelige oplevelser, som ansøgerne havde i Irak, har familien nu måttet lide under usikkerhed i disse mange år i Danmark, hvor forældrene på den ene side er blevet mere syge af frygt, mens børnene er blevet integreret så godt, det nu kunne lade sig gøre efter omstændighederne. Alt dette og baggrunden herfor fremgår af sagsakterne. Der er tale om den sag, jeg som formand vedlagde høringssvaret fra Foreningen af Udlændingeretsadvokater, hvor den nærmere baggrund fremgår af to breve af 28. december 2012 til Justitsministeriet med en række bilag.

Jeg skal her blot gøre opmærksom på, at denne familie ville have opnået en form for opholdstilladelse, hvis Danmark havde fulgt direkte opfordringer fra FN i en årrække om asylansøgere fra deres område (mit brev af 10.01.2012 til Justitsministeriet).

Det er sådanne familier, der simpelthen ikke *tør* returnere, uanset ethvert pres i form af motivationsfremmede foranstaltninger, som kun har bidraget til at fratage dem ressourcer og gøre livet endnu mere uudholdeligt for dem.

Der findes i Danmark et relativt begrænset antal lignende tilfælde med asylansøgere fra f.eks. Irak, Iran og Eritrea, som er i en tilsvarende situation med mange års venten i håbløshed. Andre og nærtstående lande har sat en tidsgrænse på et par år, hvorefter midlertidig opholdstilladelse blev givet så længe tvangsmæssig udsendelse ikke var mulig, hvilket i øvrigt sparer mange ressourcer, både menneskeligt og økonomisk.

Og med hensyn til L 130 bør der - hvis midlertidig opholdstilladelse endnu ikke er meddelt - åbnes mulighed for dispensation til bolig og arbejde i sådanne særlige tilfælde, trods den manglende medvirken til returnering.

Med venlig hilsen

Helge Nørrung